

**HARCOWNY** (4) ai

*N pl subst harcown(e).*

*Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).*

*Przymiotnik od „harc” ‘potykanie się, starcie pojedynczych wojowników:*

*Wyrażenie: »harcowne porażki«: Swidrygał woylko zebrawszy ciągnął do Podola/ ktoremu Władziław s fwym ludem y s Podolány záltąpił/ [...] ná dzyeń Świętey Márgorzety v Lucká/ á tám iedno hárcowne porażki były / bo wzyęli miedzy łobą przymierze *BielKron* 386v.*

KN